

Kniha Daniel — sto devadesát pět

Cesta k nedělnímu zákonu: Trumpova úloha a prorocké rozvíjení v Danieli 11

Jeff Pippenger

2024-04-25

Skryté dějiny čtyřicátého verše obsahují linii šesti prezidentů od času konce v roce 1989 až do roku 2020, kdy Biden, sedmý prezident, ukradl prezidentský úřad. Rok 2020 označuje začátek skrytých dějin, od tohoto bodu až k „Alexandru Velikému“, představujícímu dobu, kdy je při brzy přicházejícím nedělním zákonu ustaveno sedmé království biblického prorockví. Těch deset králů se okamžitě shodne, že své sedmé království dají osmému království, které je z těch sedmi — papežské moci. Tyto skryté dějiny začínají sedmým prezidentem a končí sedmým královstvím.

Když dějiny ukazují, že mezi Xerxem, představujícím bohatého krále, který popudí Řecko, a Alexandrem Velikým bylo osm perských králů, zjišťujeme, že skryté dějiny mezi koncem verše dva a veršem tři představují obraz šelmy zkušební doby prostřednictvím čísla osm. Obraz šelmy ve Spojených státech je plně ustaven, když je vynucován nedělní zákon, a v tom okamžiku přichází sedmé a poté osmé království. Osm perských králů končí Alexandrem Velikým, takže číslo osm označuje zkušební dobu obrazu šelmy, která vrcholí při nedělním zákonu.

Verše deset až patnáct nás informují, že doba zkoušky obrazu šelmy byla třetím ze tří mezníků znázorněných dějinami Makabejců a že tento třetí mezník byl časovým obdobím začínajícím roku 161 př. Kr. a končícím roku 158 př. Kr. Toto období následovalo po prvním mezníku roku 167 př. Kr., který označoval počátek makabejského povstání v Modeinu, městě, jehož jméno znamená „protestovat“. Po tomto protestu v Modeinu následoval rok 164 př. Kr. a označoval druhé posvěcení druhého chrámu. Rok 164 př. Kr. označuje druhou inauguraci Donalda Trumpa jako osmého prezidenta od Reagana v roce 1989, který je z těch sedmi. Jeho inaugurace 20. ledna 2025 byla znázorněna rokem 164 př. Kr. a obřadem znovuposvěcení, který přinesl satanský zázrak zahrnující dva odkazy na to, že osm je z těch sedmi.

Osm perští králové tedy představují dějiny spolku Židů s Římem od roku 161 př. Kr. do roku 158 př. Kr., a tím poskytují druhé svědectví o době zkoušky obrazu šelmy, která následuje po Trumpově inauguraci v roce 2025. Druhý verš pokračuje ke zfalšovaným volbám v roce 2020, kde končí, dokud není uplatněno historické svědectví osmi perských králů; ti nacházejí své uplatnění po Trumpově druhé inauguraci. Jakmile jsou dějiny osmi perských králů položeny na dějiny mezi druhým a třetím veršem, zůstává ještě skryté období od Bidenovy inaugurace až do Trumpovy druhé inaugurace.

Tyto skryté dějiny jsou ztotožněny v jedenácté kapitole Zjevení, kde šelma ateismu v roce 2020 zabíjí dva svědky. Poté, po třech a půl symbolických dnech, Michael sestupuje, aby vzkřísil dva svědky. „Vzkříšený“ Trump zahájil svou třetí prezidentskou kampaň 15. listopadu 2022 a vzkříšený „hlas volajícího na poušti“ začal povolávat sto čtyřicet čtyři tisíc na konci července

2023.

Verše deset, jedenáct a dvanáct jedenácté kapitoly Danielovy označují ukrajinskou válku, která začala v roce 2014 a skončí ruským vítězstvím, po němž bude následovat zhroucení současné ruské konfederace, jak je předobrazeno zhroucením Sovětského svazu v roce 1989.

Verše třináct až patnáct vymezují tři linie proroctví. Linie uzdravení papežství, která začíná tehdy, když nevěstka z Týru vychází ze skrytosti, je předobrazena ve verši čtrnáct a její historické naplnění nastává roku 200 př. Kr., kdy pohanský Řím vstoupil do prorockých dějin jako násilníci z tvého lidu, kteří se vyvyšují, ale padají.

V těchto třech verších je prorocká linie odpadlického republikanismu znázorněna dějinami Antiocha III., který předobrazuje úlohu Trumpa jako osmého prezidenta, totiž jednoho ze sedmi. Tyto verše také určují prorockou linii odpadlického protestantismu, jak je znázorněna dějinami Makabejských.

Prorocká linie pravého protestantského rohu, která započala jako filadelfské hnutí mileritů a končí jako filadelfské hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc, má být rovněž položena na skryté dějiny čtyřicátého verše. Sedm hromů ze Zjevení, kapitoly desáté, je symbolem jak filadelfského hnutí mileritů, tak i sto čtyřiceti čtyř tisíc. Zapečetění proroctví i odpečetění proroctví vykonává Kristus, a když tak činí, zjevuje sám sebe jako Lva z pokolení Judova. V desáté kapitole anděl, o němž sestra Whiteová říká, že není „nikým menším než Ježíšem Kristem“, „vykřikl mocným hlasem, jako když lev rve; a když vykřikl, sedm hromů vydalo své hlasy.“

Kristus jako Lev z pokolení Judova vložil sedm hromů do prorockých dějin kolem roku 100 a ihned je zapečetil, neboť „když sedm hromů promluvilo svými hlasy“, Jan „se chystal psát; a“ „uslyšel hlas z nebe, který pravil“: „Zapečeť to, co sedm hromů promluvilo, a nepiš to.“

Skryté dějiny čtyřicátého verše jsou nyní odpečetěny Lvem z pokolení Judova a v těchto dějinách je linie pravého protestantského rohu představena sedmi hromy. Když hlas na poušti začal volat v červenci 2023, Lev z pokolení Judova odpečetil další zjevení toho, co představuje „Sedm hromů“.

Sedm hromů představuje dějiny od 18. července 2020, kdy bylo na ulicích usmrceno hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc, až po brzy přicházející nedělní zákon. Linie sedmi hromů vyznačuje „události“, které se v těchto dějinách odehrávají. Po prvním zklamání následuje poselství Půlnočního volání a po něm následuje nedělní zákon. Když sestra Whiteová označila sedm hromů buď jako dějiny prvního a druhého anděla, anebo jako budoucí události, v obou zobrazeních je označila jako představující „události“.

Poselství Půlnočního volání může znít jako něco, co není „událostí“, avšak v milleritských dějinách bylo exeterské táborové shromáždění od 12. do 17. srpna 1844 „událostí“ s několika souvisejícími podrobnostmi spojenými s touto událostí. Avšak příchod poselství Půlnočního volání na toto táborové shromáždění byl také naplněním podobenství o deseti pannách z Matouše dvacáté páté kapitoly. „Událost“ exeterského táborového shromáždění byla naplněním sedmi hromů, avšak podobenství o deseti pannách se těmito událostmi nezabývá; zabývá se „zkušeností“ panen,

„Podobenství o deseti pannách z Matouše 25 také znázorňuje zkušenost adventního lidu.“
Velký spor, 393.

Právě tak, jako sedm hromů označuje paralelní dějiny hnutí prvního a třetího anděla, tak i podobenství o deseti pannách rovněž označuje tyto dvojce paralelní dějiny.

„Často bývám odkazována na podobenství o deseti pannách, z nichž pět bylo moudrých a pět pošetilých. Toto podobenství bylo a bude naplněno do posledního písmene, neboť se zvláštním způsobem vztahuje na tuto dobu a podobně jako poselství třetího anděla se naplnilo a bude i nadále přítomnou pravdou až do skonání času.“ Review and Herald, 19. srpna 1890.

Symbol sedmi hromů představuje „události“ souběžných dějin a deset panen představuje „zkušenost“ moudrých a pošetilých panen v těchto dvou souběžných dějinách. Milleritská zkušenost až do roku 1856 byla zkušeností Filadelfie a zkušenost hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc byla zkušeností Laodiceje až do doby krátce po červenci 2023. V obou dějinách se při příchodu poselství Půlnočního volání projeví moudré i pošetilé panny, neboť tehdy se ukáže, kdo měl olej přípravy.

„O stavu církve, který představují pošetilé panny, se hovoří také jako o stavu laodicejském.“
Review and Herald, 19. srpna 1890.

Ti, kdo odmítají jíst poselství, které je v ruce Michaela, archanděla, jenž sestoupil na konci července 2023, zůstanou ve stavu Laodiceje, a ti, kdo vezmou knížku a snědí ji, přejdou do stavu Filadelfie. Stav Laodiceje představuje lid, nebo osobu, vně níž se Kristus nachází, avšak hledá vstup, a stav Filadelfie je znázorněn jako spojení Božství s lidstvím. Sedm hromů označuje „události“ linie pravého protestantského rohu, která je vložena do skrytých dějin čtyřicátého verše, počínaje 18. červencem 2020 a konče nedělním zákonem.

Podobenství o deseti pannách určuje „zkušenost“ těch, kteří jsou povoláni být mezi sto čtyřiceti čtyřmi tisíci během téhož období. „Události“, které vymezují dějiny sto čtyřiceti čtyř tisíc od 18. července 2020 až do nedělního zákona, a „zkušenost“ obou tříd během těchto dějin jsou provázeny určením díla, které bylo a je přiděleno v těchto dvou paralelních dějinách. Toto dílo je znázorněno anděly ze Zjevení čtrnácté kapitoly; dílo mileritů bylo znázorněno prvním a druhým andělem a dílo sto čtyřiceti čtyř tisíc je znázorněno třetím andělem.

„Měla jsem vzácné příležitosti získat zkušenost. Získala jsem zkušenost v poselství prvního, druhého i třetího anděla. Andělé jsou představeni jako letící středem nebe, kteří světu zvěstují výstražné poselství a mají přímý vztah k lidem žijícím v posledních dnech dějin této země. Nikdo neslyší hlas těchto andělů, neboť jsou symbolem představujícím Boží lid, který působí v souladu s nebeským vesmírem. Muži a ženy, osvícení Duchem Božím a posvěcení skrze pravdu, hlásají tato tři poselství v jejich pořadí.“ Life Sketches, 429.

Dílo svěřené Božím lidu posledních dnů 11. září 2001, na počátku doby pečetení, je znovu svěřeno Božím lidu posledních dnů na konci doby pečetení, když Michael sestoupil v červenci roku 2023.

„Jan viděl, jak ‚jiný anděl sestupuje z nebe, maje velikou moc; a celá země byla ozářena jeho slávou.‘ Zjevení 18,1. Toto dílo je hlasem Božího lidu, který světu zvěstuje poselství varování.“ The 1888 Materials, 926.

Stejně jako „události“ představované sedmi hromy a „zkušenost“ představovaná deseti pannami představuje dílo tří andělů dvě souběžné dějiny.

„Bůh dal poselstvím čtrnácté kapitoly Zjevení jejich místo v linii proroctví a jejich dílo nemá ustát až do završení dějin této země. Poselství prvního a druhého anděla jsou stále pravdou pro tento čas a mají běžet souběžně s tím, které následuje. Třetí anděl hlásá své varování mocným hlasem. ‚Potom,‘ řekl Jan, ‚jsem viděl jiného anděla sestupovat z nebe; měl velikou moc a země byla ozářena jeho slávou.‘ V tomto osvětlení se spojuje světlo všech tří poselství.“ The 1888 Materials, 804.

Ve verších třináct až patnáct jedenácté kapitoly Danielovy je označeno prorocké dílo linie odpadlého protestantismu (Makabejci), odpadlého republicanismu (Antiochos III.) a tyrské nevěstky (lupiči tvého lidu). V téže dějinné linii prorocké linie pravého protestantského rohu sto čtyřiceti čtyř tisíc označují jejich dílo, „zkušenost“ a „události“, které nastávají mezi Božím lidem posledních dnů. Linie pravého protestantského rohu je představena jako sedm hromů, což je jediné proroctví v knize Zjevení, o němž je řečeno, že je zapečetěno. Těsně před uzavřením doby milosti přichází od Lva z pokolení Judova, Toho, který zapečetil proroctví o sedmi hromech, příkaz odpečetit proroctví této knihy.

Rozpečetění sedmi hromů na konci doby pečetění jednoho sta čtyřiceti čtyř tisíc, které bylo předobrazeno rozpečetěním sedmi hromů na počátku doby pečetění, má být uplatněno (řádek za řádkem) na tu část knihy Daniel, která se vztahuje k posledním dnům, a touto částí jsou skryté dějiny verše čtyřicet. Když bude ono rozpečetění plně dokončeno, jak je znázorněno otevřením sedmé pečeti, Bůh vylije oheň svého Ducha svatého na jedno sto čtyřicet čtyř tisíc, tak jako to učinil s učedníky o Letnicích. Letnice jsou v souladu s brzy přicházejícím nedělním zákonem.

„S vroucí touhou vyhlížím dobu, kdy se události dne letnic zopakují s ještě větší mocí než při oné příležitosti. Jan praví: ‚Viděl jsem jiného anděla sestupujícího z nebe, majícího velikou moc; a země byla ozářena jeho slávou.‘ Potom, jako v době letnic, uslyší lidé pravdu, která jim bude hlášána, každý ve svém vlastním jazyce.

„Bůh může vdechnout nový život každé duši, která si upřímně přeje Mu sloužit, a může se dotknout rtů žhavým uhlíkem z oltáře a způsobit, že se stanou výmluvnými v Jeho chvále. Tisíce hlasů budou naplněny mocí hlásat podivuhodné pravdy Božího slova. Koktavý jazyk bude uvolněn a bázlivi budou posílení, aby odvážně vydávali svědectví pravdě. Kéž Pán pomůže svému lidu očistit chrám duše od každého poskvrnění a zachovat si s Ním tak těsné spojení, aby se mohli stát účastníky pozdního deště, až bude vylit.“ Review and Herald, 20. července 1886.

Počátek doby zapečetování znázorňuje konec doby zapečetování. Na počátku byl pozdní déšť vylit v míře, a na konci je vyléván bez míry. Anděl, který sestoupil 11. září 2001, je tentýž anděl, který sestoupil na konci července 2023. Dějiny Letnic započaly při Kristově vzkříšení a závěr

dokonalého naplnění Letnic nastává při vzkříšení sto čtyřiceti čtyř tisíc.

„Kristův čin, když na své učedníky vdechl Ducha svatého a udělil jim svůj pokoj, byl jako několik kapek před hojným deštěm, který měl být dán v den Letnic.“ Spirit of Prophecy, svazek 3, 243.

Kristus vdechl na své učedníky poté, co byl vzkříšen, bezprostředně potom, co vystoupil ke svému Otci. Když sestoupil ze setkání se svým Otcem, zjevil se učedníkům a vdechl na ně „několik kapek“, jež předcházely „hojným letním dešťům Letnic“. Několik kapek představuje počátek doby zapečetování a hojné letní deště představují její závěr. Počátek doby zapečetování se opakuje na konci, a právě tak, jako Kristus vdechl na své učedníky na počátku letničního období, vdechl na svůj lid posledních dnů při závěru onoho období.

„Na suché kosti musí zavát Duch svatý Boží, aby ožily, jako při vzkříšení z mrtvých.“ Bible Training School, 1. prosince 1903.

Smrt dvou svědků zahrnuje skutečnost, že ti, kteří hlásali falešné poselství Nashville a 18. července 2020, tak činili jako laodicejští. Vzkříšení mrtvých suchých kostí představuje přechod ze stavu Laodiceje, který je stavem smrti, do stavu Filadelfie, který je životem. Dech, jenž působí vzkříšení a tento přechod, je prorockým poselstvím.

„Jakou moc musíme mít od Boha, aby ledová srdce, která mají jen zákonnické náboženství, spatřila lepší věci, které jsou jim poskytnuty — Krista a Jeho spravedlnost! Bylo zapotřebí životodárného poselství, aby suchým kostem dalo život.“ Manuscript Releases, svazek 12, 205.

Období mezi Kristovým vzkříšením bylo rozděleno na dvě části: první tvořilo čtyřicet dní, po nichž vystoupil na nebesa, a po něm následovalo deset dní před Letnicemi. Čtyřicet je symbolem pouště, stejně jako tři a půl dne nebo tisíc dvě stě šedesát let či dnů.

Když Michael sestoupil v červenci roku 2023, skončily tři a půl dne smrti na ulicích, když Kristus začal mezi sto čtyřiceti čtyřmi tisíci dílo spojování svého božství s lidstvem. Toto dílo bylo znázorněno deseti dny před Letnicemi, kdy byl odložen hřích a mezi bratřími byla nastolena jednota. Deset představuje proces zkoušky a tento proces zkoušky skončil o Letnicích, které představují nedělní zákon.

Právě v téže dějinné linii ve čtyřicátém verši, kde osm perských králů a dějiny spolku mezi Židy a Římem představují proces zkoušky obrazu šelmy, je proces zkoušky panen znázorněn v deseti dnech vedoucích k Letnicím. Odpadlické rohy protestantismu a republicanismu se v oněch dějinách spojují, aby utvořily obraz šelmy, zatímco pravý protestantský roh spojuje jejich lidství s Kristovým božstvím, a tak utváří obraz Kristův v procesu, který odděluje dvě třídy ctitelů.

Historické události znázorněné jako sedm hromů jsou odpečetěny v dějinách znázorněných verši třináct až patnáct jedenácté kapitoly Daniela a společně jsou uvedeny do souladu se skrytými dějinami čtyřicátého verše, který vrcholí brzy přicházejícím nedělním zákonem, kdy se pro zachovávající sobotu uzavírá doba milosti.

„Tyto podobenství dále učí, že po soudu již nebude žádná doba milosti. Když je dílo evangelia dokončeno, bezprostředně nato následuje oddělení dobrých od zlých a úděl každé z těchto skupin je navěky určen.“ Christ's Object Lessons, 123.

Oddělení moudrých a pošetilých, Laodikejských a Filadelfských či pšenice a koukole je vykonáváno anděly.

„Nechte obojí růst spolu až do žně. Pak dílo oddělení vykonávají andělé.“ Vybraná poselství, kniha 2, 69.

Poselství, které je rozpečetěno těsně před uzavřením doby milosti, označuje dílo Božího lidu, jak je znázorněno anděly. Poselství obsažené v těchto článcích je nyní publikováno po celé planetě ve více než šedesáti jazycích (řečech). To se nyní uskutečňuje právě před uzavřením doby milosti a je dílem Božího lidu posledních dnů toto poselství předkládat. Poselství označuje události znázorněné jako sedm hromů a dílo porozumění tomuto poselství a jeho předkládání přináší zkušenost moudrých panen.

V této studii budeme pokračovat v příštím článku.

„V nočních viděních přede mnou prošla velmi působivá scéna. Viděla jsem, jak mezi některá nádherná sídla dopadla obrovská ohnivá koule a způsobila jejich okamžité zničení. Slyšela jsem někoho říci: ‚Věděli jsme, že soudy Boží přijdou na zemi, ale nevěděli jsme, že přijdou tak brzy.‘ Jiní pak úzkostným hlasem říkali: ‚Vy jste to věděli! Proč jste nám to tedy neřekli? My jsme to nevěděli.‘ Ze všech stran jsem slyšela podobná slova výčitky.“

„V hluboké tísni jsem se probudila. Znovu jsem usnula a zdálo se mi, že jsem ve velkém shromáždění. Jeden, obdařený autoritou, promlouval ke shromážděným; před ním byla rozprostřena mapa světa. Řekl, že tato mapa znázorňuje Boží vinici, která musí být obdělávána. Když na kohokoli zazářilo světlo z nebe, měl je odrážet k druhým. Na mnoha místech měla být rozžata světla a od těchto světel měla být zažehována ještě další světla.

„Ta slova byla opakována: ‚Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbyla své chuti, čím bude osolena? K ničemu již není dobrá, než aby byla vyhozena a lidé po ní šlapali. Vy jste světlo světa. Město ležící na hoře nemůže být skryto. A lidé nezapalují svíce a nestaví ji pod nádobu, nýbrž na svícen; a svítí všem, kdo jsou v domě. Tak ať vaše světlo září před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a oslavili vašeho Otce, který je v nebesích.‘ Matouš 5,13–16.“

„Viděla jsem paprsky světla vycházející z měst i vesnic a z vysokých i nízkých míst země. Boží slovo bylo posloucháno, a v důsledku toho Mu byla v každém městě i vesnici zřizována památka. Jeho pravda byla hlášána po celém světě.

„Potom byla tato mapa odstraněna a na její místo byla položena jiná. Na ní zářilo světlo jen z několika míst. Zbytek světa byl ve tmě, jen tu a tam bylo vidět slabý záblesk světla. Náš Učitel řekl: ‚Tato temnota je výsledkem toho, že lidé šli svou vlastní cestou. Chovali v sobě dědičné i vypěstované sklony ke zlu. Učinili z pochybování, hledání chyb a obviňování hlavní náplň svého života. Jejich srdce nejsou správně zaměřena k Bohu. Skryli své světlo pod nádobu.‘“

„Kdyby každý voják Kristův splnil svou povinnost, kdyby každý strážný na hradbách Sióna vydal trubkou jasný zvuk, mohl již svět dávno slyšet poselství výstrahy. Avšak dílo je o léta pozadu. Zatímco lidé spali, satan nás předstihl.“ Testimonies, svazek 9, 28, 29.